

א? עכשיו יש לנו מין אינ
תיפאדה שלנו, אבל אצלנו זה
לא יקח 17 חודשים, כמו אצלכם.
הורמלכותו יריגע את המצב צ"ק
צ"ק.

אנחנו לא מופתעים. זה יכול
לקרות.

נכון שזה קרה כאשר המלך שר
הה בחור"ל, כאילו היינו איור רפובי
ליקתבנות. אבל זה כבר קרה גם
בעבר.

היחסים שלי עם המלך? אני
מאוד קשור אליו. הוא חכם, אמין,
נחמד. כן, אוהבנשים... אני משתף
אותו לפעמים בבקיעתי הפרטיות.
הוא — אותי? לפעמים. בכל זאת,
19 שנים יחד.

את יודעת, ביקשתי לנסוע לש-
נתלימודים באנגליה, כדי לשפר
את האנגלית שלי. הוא אישר זאת,

אבל כליכך התגעגע אלי עד שה-
גיע לבקר אותי שם...

מאוד מעניין לשהות במחיצתו.
הוא מאוד לא שיגרת, לא צפוי.
למשל? איך שהוא מנהל את
הממשלה.

שמעי סיפור: פעם הילכו שמור
עות על אחד השרים הירדניים,
שהוא מתרשל בעבודתו, אינו מגיע
בזמן למישרדו, כמעט אינו נמצא
שם.

המלך הגיע במפתיע לביקור
במישרד של השר, וכמובן לא מצא
אותו שם. הוא איש ששיגור לו את
השר, ושוחח איתו בניהוטא. אחרי
שיחה ממושכת, שאל כאילו אנב
אורחא: היכן מצאו אותך עכורי
— במישרדך?

השר לא התבלבל והשיב: "כמו
כן, אלא היכן?"

ואז ענה הורמלכותו: "אבל אני
מדבר כעת ממישרדך, אפילו יושב
על כסאך!"

מה קרה אחר-כך? לא, המלך לא
פיטר אותו מייד. הוא מאוד מאוד
סובלני. אבל מה? בממשלה הבאה
אותו השר כבר לא כיהן.

חוצ' מזה, לפעמים הוא מתחפש
לנהגמנות. הוא לובש כובע קסי
קט כזה, נמלט מהשרותישהאי
ומתחיל להסיע אנשים. כך, תוך
כדי שיחות עימם, הוא לומר אלה
בעיות מטרידות את העם. אנשי
הביטחון המופקדים עליו מקבלים
מחשבות הנה פלצות.

בעיקר הם מוטרדים מההתקפי
האופוני" שלו. פתאום הוא חובש
קסדה, עולה על אופנוע ונעלם
להם. הוא מאוד אהוב לעשות זאת,
להפתיע את כולם.

הוד מלכותו חוק

מה, באמת אומרים שהוא נמ-
צא כרגע בעמדתחילשה במי-
שאוותן במיזרחתיכון? את רצי-
נית? באמת? התקבלנו מאוד יפה
ביום הרביעי בביתיהלכן עליירי
הנשיא ג'ורג' בוש.

הורמלכותו מאוד חזק, וכליכך
חריף. מעמדו כמרחב לא נחלש.
מה דעתי על בחירות ברצועת?

תקרית מצערת

ג' ברת ברק, הודיעו לי ביום החמישי, השכם בכוקר, בשמו של
ראשיהפרוטוקול הירדני, "את מוזמנת להצטרף אל הורמלכותה
(לקח לי כמה שניות להבין שהמדובר במלכת ירדן, נור). היא מסירת
בבית-ספר, בית-חולים... את מעדיפה בית-ספר?"

הירדנים טילפנו כדי למסור לי את היעד והשעה המדויקים.
צלם מטעמי אמנם המתין לפמליה המלכותית בבית-הספר בווינג-
טון, ואילו אני, שהגעתי באיחור, נפלתי היישר אל שירתהלימוניות
השחורות.

בטרם הספקתי להתאושש, התקרבה אלי אשה צעירה, בעלת שיער
בלונדי ארוך פזור, סדור בדיוק רב: שליש על כתף ימין, שליש על גווה
ושליש על כתף שמאל.

האשה אחזה בכל יד בילדה. שתי הילדות נראו בובותיות במיוחד,
לבושות בשמלות זהות והילכו כחן, בקצב אחיד, ובשקט מופתי שפשוט
הפריע לעין.

המלכה חייכה לעברי, בירכה אותי והיתה חביבה וידידותית להפליא.
היא נראתה נבוכה מעט וחסרת-ביטחון — רושם שהסתבר לי, מאוחר
יותר, כמטעה ביותר.

היא לבשה חצאית וחולצה, שניכר בהן שעוצבו בידי מעצביצמרת.
אביה, ג'ניב חאלבי, אמריקאי ממוצא ערבי — מנהל פאנאם בעבר,
המתגורר ליד וושינגטון, סיפר לי שמאז היום השני, שבו הגיעו בתו
ובעלה, המלך חוסיין, לווישינגטון, הוא טרוד, וסדרימו השתבש לח-
לוטין. "כל מה שאני רוצה זה לבלות עם בתי ונכדי", התלונן באוזניי.
כך הסתבר לי ששתי הבובות-המהלכות, שאחזה נור בידיה, הן שתי
בנותיה קטנות: אחת בת שלוש וחצי, והאחרת בת שנתיים וחצי. בחוגי
הסלון העולמי וזהי המילה האחרונה באופנה — להלביש אם ובת, או
שתי אחיות קטנות, בשמלות זהות.

בית-הספר עלישם סטיבנס, כך סיפרה לי המלכה, הוא בעל יחס:
אימני, הנת של הנשיא-לשעבר ג'ימי קארטר, למדה שם: חוצ' מזה, הוא
נחשב כאחד מבתי-הספר היוקרתיים ביותר בווישינגטון.

נור מאוד חביבה. היא שאלה את התלמידים: "האם שמעתם על ירדן?
האם אתם יודעים מהי ירדן?" התלמידים עטו עליה, כדי לזכות
בחתימות. כליכך הרבה חתימות, שלנור היתה הצעה לסדרהיום: "אולי
תתנו לי פיסטונייר, ואני אשב הערב ואחתום עליהן?" ההצעה, כמובן,
לא התקבלה.

אנשיהביטחון היו דרוכים מאוד בשלב זה של בלגאן.
הסיור כלל, כמובן, גם קטעים משעממים כמו: נור בירכה איזו מורה
לבנת-שיער על "המפיעל המבורך שנעשה בבית-הספר..."
נור הובלה לסיפריה, שם ישבו התלמידים על הריצפה, ושם הורשו
נציגותייקשורות, שלא הוזמנו במיוחד עליירי הירדנים, להצטרף לכמה
דקות. אחר-כך הם התבקשו לצאת. הייתי העיתונאית היחידה שליוותה
את המלכה לאורך כל הסיור.

בשלב הזה גילתה המלכה, בעלת החזות הצעירה יותר (אולי בגלל
ה"בייביפייס" שלה), מעט קוצריות. אחת מבנותיה התחילה להתעייף
ולהילחץ מהצפיפות וכלליהטכס.

ואז אירעה התקרית. כבר קודם לכן, על פי יחסה של הורמלכותה
אלי, גברה בי ההרגשה שאינה יודעת כלל שאני ישראלית. היא חשבה

המלכה נור ואחת מבנותיה

מה אמרת? אני לא מבין!
משניה לשניה. לפתע הייתי בטוחה שגם אנשיהביטחון שהקיפו אותנו
שומעים אותן, שכל העולם שומע.
תוך כדי "שיחה" עם האיש, תיכננתי בשקט נסיגה אלגנטית
מהמקום. סימנתי בעין לצלם שיישאר, ולפני שמישהו הספיק להבין מה
אירע — נמוגתי.

כעבור כמה דקות מצאתי את עצמי יושבת עם ראשיהפרוטוקול
הירדני בלובי של מלון ארבע העונות. בנו של המלך, פואד איוב, הפריע
לנו מדי כמה דקות ונכנס לשיחתנו, תוך כדי חיובים ענקיים לעברי.
איש לא נראה נרגש מלברי: "העניין ייברך... מעניין מי היה האיש...
איך, איך הוא נראה?... מעניין..."

התעניינתי בזה פחות, ומיהרתי לגניירוק.
בערב, כך הסתבר לי למחרת, חיפשו אותי הירדנים בקרחנות,
ביקשו להתנצל. "האיש", בסל מופתי, מזכירה האיש של המלכה, לא
ידע מי אני. פשוט שכחו להודיע לו, לתאם עימו מראש, הוא פשוט
נבהל.

הירדנים היו מאוד חביבים וניסו להפחית מחשיבות העניין, לפייס.
בין השורות רמזו לי שוב ושוב עד כמה שהם בוטחים בי שאדע
להשתמש במידע ובפגישות שקיימתי בצורה הולמת, במיוחד בכל
הכרוך במלך ובמלכה.

הפרש השנים שבין נור לבין חוסיין הוא 17 שנים. חוסיין הוא בן 53,
ואילו נור בת 36. הם נישאו לפני 10 שנים, אחרי מותה של עלייה,
המלכה הקודמת, בהתרסקות מטוס.

"המלך חייב להיות נשוי", הוסבר לי, "אחרת זה לא בריא, לא נראה
טוב, וכמובן יש לו מוניטין של אוהבנשים... זה לא טוב" לכן מיהר
חוסיין להתחתן אחרי מותה של עלייה.

שמה של עלייה עדיין מעורר התרפקות בקרב בכירי הירדנים, והרבה
גאוה על "יופיה הירדני". לנור יש יופי מערבי. היא נראית ככתו

דפנה ברק הוזמנה ללוות את המלכה נור במשך סיור, ורק אחרי זמן הסתבר ששכחו למסור למלכה שהיא ישראלית

המתוקה של השכן. איש אינו מבין את התעניינותי בשאלה מדוע בחרה
נור, צעירה אמריקאית משכילה, בוגרת המגמה לארכיטקטורה, בת
למישפחה מכובדת, להינשא לחוסיין נמוך-הקומה, המבוגר ממנה
בשנים כה רבות.

"מה זאת אומרת? מובן שהם אוהבים זה את זה!"
נור, הסתבר לי במשך שהייתי עם הירדנים, אינה מתוקה ותמימה כפי
שהיא נראית. היא אשה מאוד עצמאית. היא יודעת היטב מה מתרחש
בירדן מבחינה מדינית ופנימית. במיקרים מסוימים גילתה את תמיכתה
בפלסטינים.

למקוריהמלך ברור מאוד עד כמה שהיא בעניינים. היא שולחת לו
סנרוויצ'ים. במשך העבודה, מפקחת על כך שינוי.

לנור ולחוסיין ארבעה ילדים: שני בנים ושתי הבנות שפגשתי.
נישואיהם נחשבים כנישואין אידיאליים. המוניטין שלו כ"שובב"
בעינינשים אינו גורע שינה מעיניה, מפני ש"זה שייך לעבר", הסבירו
לי, "בשנים האחרונות הוא נרגע..."
אם כך, גם אני נרגעתי.

— אם יחליט לבצע משהו — לא
יעמדו בדרכו. כך קרה עם מנחם
בגין בהסכמי קמפ-דייוויד.
היו הרבה תיקיות אצלנו מהפ-
ג'שה עם פרס. אחר-כך באה האכ-
זבה.
כמה שנים אמשך בתפקיד?

מך לונדון". לא, אני לא נכחתי
בכגישה זו. לפגישה הזאת הגיע
הורמלכותו לבדו. חבל שהדברים
לא יצאו לפועל.
לי, אישית, יש דווקא תיקיות
מיצחק שמיר. דווקא מפני שהוא
ימני יותר, לא יהיה מי שיתנגד לו.

עזה ובגדה המערבית? ובכן, אני
מאמין רק בדבר אחד: כשבייל לה-
שיג שלום במרחב צריך לדבר זה
עם זה, לתקשר, להכיר, לנסות ל-
התיידד. אחרת, איך נתקדם?
הנה חוסיין ושימעון פרס נפגשו
בלונדון (מה שמכונה אצלנו "מיס-

האמת היא שלפני כמה שנים עלה
ברעתי לשנות.
מה קרה? המישפחה שלי שירתה
את מישפחתו של המלך: סבי, אבי,
כוודאי אחד מבניי. לכן אמשך
לעבור צמוד עימו עוד שנים רבות.
רבות.